

Ik hou van theater waar je bovenop zit

Bijna veertig jaar geleden verhuisde ik naar Nijmegen. Daar, beloofde ik mezelf, zou ik me 'ontworstelen aan thuis', daar zou ik studeren, daar zou het leven - mijn leven - steeds opwindender worden. Een jongen uit de provincie was ik, onzeker, gepassioneerd, bezeten van het theater, hopeloos romantisch en vaker verliefd dan goed voor me was.

Ingezonden door Godfried Beumers

Op mijn tiende speelde ik voorstellingen met zelfgemaakte marionetten. Op mijn zestiende verscheen de eerste recensie over een door mij geschreven en gespeelde theaterproductie. Terwijl ik mijn studie nog moest afronden, richtte ik een eigen theatercollectief met vijf spelers op waarmee we vele honderden voorstellingen gaven in Nederland en Vlaanderen. Vanaf het eind van die tachtiger jaren begon ik mij toe te leggen op het regisseren van producties. Ik maakte tragedies en comedies, regisseerde voor een mime-speler een solovoorstelling voor peuters, maar ook musicals en een opera met driehonderd medewerkers. Ik werkte met toneelteksten van Bertold Brecht, Samuel Beckett, Botho Strauss, Peer Wittenbols, Hugo Claus, met de poëzie van Jules de Corte, Willem Wilmink, Judith Herzberg...

Verhalenverteller

In de jaren die daarop volgden ontwikkelde ik mij tot verhalenverteller, een verrukkelijke ervaring. Alleen op het toneel, zonder decors, zonder moeilijk lichtplan, geen kostuums, poppen of maskers. Alleen maar mijn stem, ondersteund door mijn lichaam. Met die twee middelen probeer ik mijn publiek mee te trekken in een verzonnen wereld van taal. Zo keerde ik terug naar de basis van alle theater: het simpelweg vertellen van een verhaal, en dan het liefst voor een klein en intiem publiek. Ik wil mijn toehoorders kunnen zien. Ik hou van intimiteit in het theater, wil mensen raken, aanraken.

Nijmegen is inmiddels alweer zeven jaar mijn thuisbasis. Ik hou van deze stad, ik hou van de wijk, Nijmegen-Oost, waarin ik woon, van het huis dat ik met mijn geliefde deel. Het was trouwens mijn liefde voor die partner die me in 2005 te-

rug liet keren naar Nijmegen.

Vanaf eind 2007 werkte ik bijna twee jaar lang als artistiek leider bij Colourful City, een lokale organisatie die zich toen al bijna vijftien jaar inzette voor een kleurrijke samenleving. Een samenleving waarbinnen verschillende etnografische, sociale en persoonlijke achtergronden en daarbij horende uitingsvormen juist essentieel zijn voor een gezonde vol-

ik me inspireren door twee boeken uit het Oude Testament - Hooglied en Prediker. Ook las ik bewerkingen van deze prachtige teksten, hield audities en belde mensen waarmee ik in het verleden al met veel passie had mogen samenwerken. We maakten een voorlopig script en gingen aan het werk. Samen met veertien spelers - acteurs, musici en dansers, jong en oud, man en vrouw, wit

Tot het allerlaatste moment blijven we gepassioneerd vechten

wassen en open samenleving. Ik laaf me aan mij vreemde culturen, hou van veelsoortigheid en leer vooral van wat mij vreemd en onbekend is.

Het afgelopen voorjaar werd ik zestig, een heuglijke mijlpaal. Ook vier ik dit najaar mijn veertigjarig theaterjubileum. Nog een mijlpaal. Drie jaar geleden, na een ziekte die me bijna fataal werd, onderging ik een levertransplantatie. Het duurde ruim een jaar voor ik mezelf hersteld durfde te noemen. Een dag of twee per week hou ik me inmiddels weer bezig met het vak waarvan ik zo zielsveel hou: het theater. Dat is dit jaar mijn derde mijlpaal.

Liefde

Jarenlang had ik me binnen mijn werk beziggehouden met het Kwaad, nu werd het tijd me te richten op de Liefde. Dat wilde ik na die geslaagde transplantatie persé. Op dit moment leg ik daarom de laatste hand aan de regie van een poëzievoorstelling over de liefde in al haar facetten: UIT LIEFDE. Daarbij liet

een zwart, ervaren en beginnend - werkten we een half jaar aan dit project. Het werd, als vanouds, het bekende 'bloed, zweet en tranen' werk; het is immers niet zonder risico om beginners en gevorderden in één project te laten samenwerken. Maar ik hou er niet van om veilige paden te bewandelen. Op onze speellocatie - de Thiemeloods in wijk Bottendaal - zoeken we tijdens de laatste repetities nog steeds naar theatrale vormen om de liefde in al haar facetten te tonen: de beginnende en de aflopende, de hartstochtelijke en de bittere, de kleine en de gestorven liefde.

Diepe

Ik heb de spelersgroep in het diepe gegooid en ben er zelf achteraan gesprongen. Het is nooit zeker of een productie slaagt. En met de jaren ben ik er als regisseur niet zekerder op geworden. Tot het allerlaatste moment blijven we gepassioneerd vechten met de materie, onzeker over wat we zoeken én over wat we zullen vinden en tonen. Tijdens de

voorstelling zit het publiek er straks met de neus bovenop. Iedere oogopslag, ieder gebaar wordt gezien en krijgt betekenis in de ogen en oren van de toeschouwer. Die moet in zijn eigen hoofd de voorstelling afmaken. Besluiten hoe hij of zij naar de liefde wil kijken en er zelf vorm aan wil geven.

Theaterproductie 'Uit Liefde'. 24, 25 en 30 november en 1 december 2012. Voor meer informatie en reserveren: www.uitliefde.org

*Yannick de Jong en
Monique Elson.
Foto: Heleen van der Wilt*

